

qui dicunt species. Accidit enim non dualitatem esse primam, sed numerum, & quod ad aliquid, eo quod per se est: & cuncta, quæcumque cum quidam sequerentur, de ideis opiniones, aduersari principiis sunt. Item secundum existimationem, secundum quam esse dicimus ideas, non solum substantiarum, sed multorum etiam aliorum species erunt. Etenim vnus conceptus non solum de substantiis, sed de cæteris etiam est: & scientiæ non solum substantiæ, sed etiam aliorum sunt: & cætera huiusmodi accidunt infinita. Secundum verò necessitatem, & opiniones de eis, si species participabiles sunt, necessesse est substantiarum solum esse ideas. Nō enim secundum accidens participatio eorum est, sed eatenus oportet vniuscuiusq. participem esse, quatenus dicitur non de subiecto. Dico autem, vt si quid ipso duplo participat, hoc etiam æterno participat, sed secundum accidens: accidit enim duplo æterno esse. Quare species, substantia erunt. Hæ autem hic, & ibi substantiam significat. An quicquam erit dicere esse aliquid præter has, vnum in multis? Et si eadem species est idearum, & participantium, erit aliquid commune. Cur enim magis in corruptibilibus dualitibus, & pluribus quidem, sed æternis, dualitatem esse vnum, & idem sit, quam in hac & quadam? Et si non est eadem species, & quincivocatio erit perfectò, & simile, ac si quis & Calliam, & lignum hominem appellauerit, quorum nullam inspicit communicationem. Potissimum verò dubitabit aliquis, quidnam species conferat sempiternis sensibilibus, aut illis, quæ fiunt, & corrumpuntur. Nec enim motus, nec aliquidius transmutationis eius causæ sunt. At nec ad scientiam aliorum profunt. Nec enim horum illa substantia sunt: in his enim essent. Nec adesse cum non insint participantibus. Ita etenim fortassis causæ putabuntur esse, vt albū mixtum albo. Sed ista ratio facillè redargui potest, quam Anaxagoras prius, Euxodus verò posterius, & quidam alij dixerunt. Facillè enim est, multa, & impossibilia ad hanc opinionem congerere. At nec ex speciebus cætera sunt, secundum vllū illorum modorum, qui dici solēt. Dicere verò exemplaria eas esse, & cætera eis participare, vaniloquia, & metaphoras poëticas dicere est. Quod enim est, quod agit, ad ideas inspiciens:

A τῷ τὰς ἰδέας εἶναι συμβαίνει γὰρ μὴ εἶναι τὴν δυνάμει πρὸς τὴν, ἀλλὰ τὸν ἀριθμὸν, καὶ τὸ πρὸς π, τὴν καὶ αὐτὸ, καὶ τὰς ὅσα πινές ἀκολουθῶσάντες τῆς πρὸς τῆς εἰδῶν δόξης, ὡς ἀπαθῆσαν τῆς ἀρχῆς. ἢ π ἢ καὶ ἄλλο τῶν ἀπαθῆσαν καὶ ὡς εἰναι φανερὸν τὰς ἰδέας, οὐ μόνον τῆς οὐσιῶν ἕξαι εἶδη, ἀλλὰ πολλῶν καὶ ἑτέρων. καὶ γὰρ τὸ νόημα ἐν, οὐ μόνον πρὸς τὰς οὐσίας, ἀλλὰ καὶ καὶ τῆς ἄλλων οὐσιῶν ὅτι καὶ ὁπσηήμα, οὐ μόνον τῆς οὐσίας εἰσὶν, ἀλλὰ καὶ ἑτέρον. καὶ ἡμῶς ἡ μωρία συμβαίνει πιαυτα. καὶ ἡ το ἀναρχαῖον καὶ τὰς δόξας τὰς πρὸς αὐτῶν, εἰ εἰσι μετεκτα εἶδη, τῶν οὐσιῶν ἀναρχαῖον ἰδέας εἶναι μόνον, οὐ γὰρ καὶ συμβεβηκός μετέχοντα, ἀλλὰ δὲ ταύτη ἑκάστου μετέχειν, ἢ μὴ καὶ ὑποκειμένου λέγεται. λέγω δὲ ὅθ, εἰ π ἀνωτῆ

C τῷ διαπλασίῳ μετέχει, τὸ καὶ αἰδίου μετέχει, ἀλλὰ καὶ συμβεβηκός. συμβεβηκός γὰρ τῶν διαπλασίῳ αἰδίου εἶναι. ὡς ἕξαι οὐσία τὰ εἶδη. ταῦτα ἡ ἐν ταῦτα οὐσιῶν σημαίνει καὶ καὶ ἢ π ἕξαι τὸ εἶναι φανερὸν τὰς ταύτας τὸ ἐν ὅπ πολλῶν καὶ εἰ μὴ τὸ αὐτὸ εἶδος τῆς εἰδῶν ἢ τῆς μετέχοντων, ἕξαι π κοιόν. οὐ π γὰρ μάλλον ὅπ τῆς φανερὸν δυνάμει, καὶ δυνάμει τῆς πολλῶν ἄλλο, αἰδίου ἢ, τὸ δυνάμει εἶναι καὶ ταῦτον, ἢ ὅπ ταύτης καὶ τῆς πινός. εἰ ἢ μὴ τὸ αὐτὸ εἶδος, ὁμῶνμα ἀ εἶη καὶ ὁμοιον, ὡς ὅπ ἀ εἶ τις καλοῖη ἀνθρώπον τὸν τὴν Κλημῆ καὶ τὸ ξύλον, μετῆμα κοινῶν ὅπ πλέφας ἀ τῆς παύτων ἢ μάλα σαι διαφορῶσεν ἀ τις, τί ποτε συμβεβηκός τὰ εἶδη τῆς αἰδίου τῆς αἰδίου τῆς τοῖς γινόμενους καὶ τοῖς φανερῶν. οὐτε γὰρ καὶ ἡστας, ἢ

E μεταβολῆς οὐδεμῶς ὅτιν αἴτια αὐτοῖς. ἡμῶς μὲν οὐτε πρὸς ἢ ὁπσηήμα οὐδεν βοηθεῖ τῶν τῆς ἡμῶν, (οὐδὲ γὰρ οὐσία ἐκείνη ἀπῶν ἐν τοῖς τῆς ἀ ἀ ὡς) οὐτε εἰς τὸ εἶναι, μὴ ἐνυπαρχοῦν γὰρ τοῖς μετέχουσιν αὐτῶ γὰρ ἀ ἴσως αἴτια δόξης εἶναι, ὡς τὸ λευκὸν μεμυγμένον τῆ λευκῶ. ἀλλὰ ὅπ αὐτὸ ἀ λόγος λῆδου ὁκλήντης, ὃν ἀναρχαῖος ἀ πρὸς πρὸς, Εὐδοξος ἢ ὕστερον, καὶ ἡμῶς πινές ἕλερον ῥάδιον

F γὰρ σωαρχαῖον πολλὰ καὶ ἀδωατα πρὸς τὴν τοιαύτῃ δόξαν. ἀλλὰ μὲν οὐδὲ ἐν τῆς εἰδῶν ὅτι τὰλλα καὶ οὐδὲνα ἕξαι τῆς εἰδῶν

λέγονται τὸ ἢ λέγειν παρεπίδηματα αὐτὰ εἶναι, καὶ μετέχειν αὐτῶν τὰλλα, κινολογεῖν ὅτι καὶ μεταφορῶς λέγειν ποιητικῶς. π γὰρ ὅτι τὸ ἐργαζόμενον πρὸς τὰς ἰδέας ὁποβλήπον ἢ ἐν δὲ